

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

મેસર્સ રોલેટ આઈનર્સ લિમિટેડ

વી.

સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝના કમિશનર, દિલ્હી-III

૨૯ જુલાઈ, ૨૦૦૪

[ન્યાયમૂર્તિ એન. સંતોષ હેગડે અને ન્યાયમૂર્તિ એ. કે. માથુર]

સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ એક્ટ, ૧૯૪૪:

એસએસ. ૨ (e) અને ૧૧ A (I)-અધિસૂચના નંબર ૬૧૨૦૦૦-CE તારીખ ૧.૩.૨૦૦૦-એક કંપનીની માલિકીની બે ફેક્ટરીઓ દ્વારા દાવો કરાયેલી મુક્તિ-અલગ-અલગ સંસ્થાઓ ધરાવતી અને અલગ-અલગ તૈયાર ઉત્પાદનો બનાવતી બે ફેક્ટરીઓ-અલગ-અલગ પરિસરમાં ચોક્કસ નોંધણીઓ બહાર પાડવામાં આવી-ફક્ત એટલા માટે કે બંને ફેક્ટરીઓ એક જ પરિસરમાં છે અને

તેની સીમાઓ સમાન હોઈ શકે છે, તે નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જતું નથી કે બંને ફેક્ટરીઓ એક જ છે અને તે સમાન છે-બંને ફેક્ટરીઓ અલગ-અલગ મુક્તિ મેળવવા માટે હકદાર છે-કેન્દ્રીય આબકારી નિયમો, ૧૯૪૪-૧૭૪(૩).

અપીલકર્તા-કંપનીની માલિકીની બે ફેક્ટરીઓ હતી, (૧) પેપર બોર્ડ ફેક્ટરી, જે ડુપ્લેક્સ બોર્ડના ઉત્પાદનમાં સંકળાયેલી હતી અને (૨) સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરી, ઉત્પાદન કાગળ.પહેલું શેડ નંબર ૧ પર અને બીજું શેડ નંબર ૩ પર આવેલું હતું.૧૯૯૮ પહેલા શેડ નંબર ૩ પેપર બોર્ડ ફેક્ટરી માટે ગોડાઉન હતું અને સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરી અલગ જગ્યાએ આવેલી હતી.સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરીનો સંચિત જથ્થો પેપર બોર્ડ ફેક્ટરીમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો અને પેપર બોર્ડ ફેક્ટરીને જારી કરાયેલ કેન્દ્રીય આબકારી નોંધણી હેઠળ તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો.બાદમાં, સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરીના પ્લાન્ટ અને મશીનરીને શેડ નંબર ૩ ખાતે ખસેડવામાં આવી હતી.તેને એક અલગ નોંધણી આપવામાં આવી હતી.બંને ફેક્ટરીઓ અલગ-અલગ પરિસરમાં હતી અને તેમના અલગ-અલગ કારખાનાઓ અને મશીનરી અલગ-અલગ કર્મચારીઓ અને અલગ-અલગ સંચાલકો દ્વારા ચલાવવામાં આવતી હતી.સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ રૂલ્સ, ૧૯૪૪ ના નિયમ ૧૭૪ (૩) હેઠળ નિર્ધારિત બે ફેક્ટરીઓને અલગથી જારી કરાયેલી નોંધણીઓ ચોક્કસ જગ્યાઓ માટે હતી.

કેન્દ્રીય આબકારી વિભાગે જાહેરનામું નંબર ૬/૨૦૦૦-CE તારીખ ૧.૩.૨૦૦૦ બહાર પાડ્યું હતું, જેમાં ફેક્ટરીમાં બનાવેલ કાગળ અને કાગળનું બોર્ડ અથવા તેમાંથી ચોક્કસ જથ્થા સુધી બનાવેલ ચીજવસ્તુઓ તેમાં નિર્ધારિત શરતોને આધિન 'શૂન્ય'દરથી વસૂલવામાં આવતી હતી.આ છૂટનો લાભ અપીલકર્તાની બે ફેક્ટરીઓ દ્વારા લેવામાં આવ્યો હતો.જો કે, ૧૯.૩.૨૦૦૧ પર અપીલકર્તાની ફેક્ટરીઓને દરેક ફેક્ટરી દ્વારા છૂટછાટનો લાભ લેવા સામે વાંધો ઉઠાવતી વ્યક્તિગત કારણદર્શક નોટિસો જારી કરવામાં આવી હતી, જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે બંને ફેક્ટરીઓ સામાન્ય પરિસરમાં હતી, એક જ કંપનીની માલિકીની હતી અને સામાન્ય બેલેન્સશીટ જાળવવામાં આવી હતી.સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ની કલમ એલ. એલ. એ. (એલ) હેઠળ માંગ ઉઠાવવામાં આવી હતી.કમિશનરે માંગની પુષ્ટિ કરી અને ઇંડ ફટકાર્યો.કસ્ટમ્સ એક્સાઇઝ એન્ડ ગોલ્ડ (કંટ્રોલ) અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલે કમિશનરના આદેશને સમર્થન આપ્યું હતું.નારાજ, અપીલકર્તાએ વર્તમાન અપીલ દાખલ કરી.

અપીલને મંજૂરી આપતા કોર્ટે

ઠરાવ્યુ:હકીકતો પરથી તે સ્પષ્ટ છે કે બંને કારખાનાઓ વચ્ચે હેતુની કોઈ સમાનતા નથી.બંને અલગ-અલગ કર્મચારીઓ અને અલગ-અલગ સંચાલકો

દ્વારા ચલાવવામાં આવતી અલગ-અલગ સંસ્થાઓ છે, જોકે અપીલકર્તા-કંપની દ્વારા જાળવવામાં આવતા સર્વોચ્ચ સ્તરે સામાન્ય બેલેન્સશીટ હોય છે.તૈયાર માલ અલગ હોય છે.બંને કારખાનાઓમાં એક અલગ પ્રવેશદ્વાર છે, વચ્ચે એક માર્ગ છે અને તેઓ દરેક માટે પૂરક નથી અને ન તો તેઓ એકબીજાના સહાયક છે.તેઓ કેન્દ્રીય આબકારી વિભાગમાં અલગથી નોંધાયેલા છે.તે આવકની બાબતમાં પણ નથી કે એક ફેક્ટરીનું અંતિમ ઉત્પાદન અન્ય ફેક્ટરી માટે કાચો માલ હોય.માત્ર એટલા માટે કે બંને ફેક્ટરીઓ એક જ પરિસરમાં છે અને તેની સીમાઓ સમાન હોઈ શકે છે, તે નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જતું નથી કે બંને ફેક્ટરીઓ એક જ છે.તદનુસાર, ટ્રિબ્યુનલ અને કમિશનર, સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ દ્વારા લેવામાં આવેલો મત યોગ્ય નથી લાગતો અને તેમના દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશોને રદ કરવામાં આવે છે.(૨૨૦-એફ-એચ; ૨૨૧-એ-બી)

દીવાની અપીલીય ન્યાયક્ષેત્રસિવિલ અપીલ નંબર ૬૫૮૧/૨૦૦૨.

કસ્ટમ્સ, એક્સાઈઝ અને ગોલ્ડ (કંટ્રોલ) અપીલન્ટ ટ્રિબ્યુનલ, નવી દિલ્હીની અપીલ નંબર ૨૦૮/૨૦૦૨-D માં અંતિમ આદેશ No.૧૪૪/૨૦૦૨-D વિરુદ્ધ ૭.૬.૨૦૦૨ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અને

૨૦૦૨ની સિવિલ અપીલ નંબર ૬૬૩૫

અપીલકર્તા માટે એ. આર. માધવ રાવ, આલોક યાદવ, વિશ્વનાથ શુક્લા અને વી. બાલચંદ્રન.

પ્રતિવાદી વતી બી. દત્તા, એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ, દિલીપ ટંડન, પી. પરણેશ્વરન અને બી. કૃષ્ણ પ્રસાદ હાજર રહ્યા હતા.

કોર્ટનો ચુકાદો એ.કે. માથુર દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

આ બંને અપીલ કસ્ટમ્સ એક્સાઈઝ એન્ડ ગોલ્ડ (કંટ્રોલ) અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલ (ત્યારબાદ 'ટ્રિબ્યુનલ'તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ના ૭ જૂન, ૨૦૦૨ના સામાન્ય આદેશમાંથી ઉદ્ભવે છે.તેથી, આ સામાન્ય ક્રમ દ્વારા તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

બંને અપીલના નિકાલ માટે જરૂરી સંક્ષિપ્ત તથ્યો નીચે મુજબ છે.એમ/એસ.રોલાટેનર્સ લિમિટેડ (ત્યારબાદ 'અપીલકર્તા'તરીકે ઓળખવામાં આવે છે), કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ હેઠળ નોંધાયેલી મર્યાદિત કંપની છે.અપીલકર્તા વિવિધ પરિસરમાં સ્થિત તેના સાત કારખાનાઓમાં વિવિધ ઉત્પાદનોના ઉત્પાદનમાં રોકાયેલ છે, જેમાંથી દરેક કેન્દ્રીય આબકારી વિભાગમાં

યોગ્ય રીતે અને અલગથી નોંધાયેલ છે.સાત ફેક્ટરીઓમાંથી, બે ફેક્ટરીઓ કે જે આ અપીલના હેતુ માટે સુસંગત છે તે છે:(i) પેપર બોર્ડ ફેક્ટરી અને (ii) સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરી.પેપર બોર્ડ ડિવિઝન શેડ નંબર ૧, નરેલા રોડ, કુંડલીમાં આવેલું છે અને તેના પોતાના પ્લાન્ટ અને મશીનરી, સ્ટાફ અને કામદારો, કાચા માલ અને વીજળી, પાણી વગેરે જેવી ઉપયોગિતાઓ સાથે સ્વતંત્ર રીતે ડુપ્લેક્સ બોર્ડના ઉત્પાદનમાં રોકાયેલું છે. સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરી શેડ નંબર ૩, નરેલા રોડ, કુંડલીમાં સ્થિત છે અને તેના પોતાના પ્લાન્ટ અને મશીનરી, સ્ટાફ અને કામદારો, કાચા માલ અને વીજળી, પાણી વગેરે જેવી ઉપયોગિતાઓ સાથે સ્વતંત્ર રીતે કાગળના ઉત્પાદનમાં રોકાયેલ છે. મે, ૧૯૯૮ પહેલાં, સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરી ધારુહેરા ખાતે તૈયાર માલસામાનના સંચિત જથ્થા સાથે આવેલી હતી.અપીલકર્તાએ સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરીના આવા તૈયાર સ્ટોકને પેપર બોર્ડ ફેક્ટરીમાં સ્થાનાંતરિત કરવાનો અને પેપર બોર્ડ ફેક્ટરીને જારી કરાયેલ સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ રજિસ્ટ્રેશન હેઠળ તૈયાર માલના સંચિત સ્ટોકનો નિકાલ કરવાનો નિર્ણય લીધો.મે, ૧૯૯૮ પહેલાં પેપર બોર્ડ ફેક્ટરીની ગ્રાઉન્ડ પ્લાન નં.૩ તેના કાચા માલના સંગ્રહ માટેના ગોડાઉન તરીકે, એટલે કે કચરો કાગળ.ત્યારબાદ, મે, ૧૯૯૮માં ગ્રાઉન્ડ પ્લાનમાં સુધારો કરવામાં આવ્યો હતો, જેથી શેડ નં.૩ ધારુહેરા ખાતે ઉત્પાદિત તૈયાર માલસામાનનો સંગ્રહ કરવા માટે અને ફરજની ચુકવણી પર તેને સાફ કરવા માટે.તદનુસાર, ધારુહેરા ખાતે ઉત્પાદિત સ્ટોકને સાફ કરવાના હેતુસર વર્ગીકરણ ચાદી પણ દાખલ કરવામાં

આવી હતી.સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરીના પ્લાન્ટ અને મશીનરીના નિર્માણ પછી ધારુહેરાથી શેડ નં.૩, નરેલા રોડ, કુંડલી અને ધારુહેરામાં અગાઉ નોકરી કરતા અલગ કર્મચારીઓ અને કામદારો દ્વારા આવા અલગ પરિસરમાં કાગળનું ઉત્પાદન રોકવામાં આવ્યું હતું અને અપીલકર્તાએ કેન્દ્રીય આબકારી નિયમો, ૧૯૪૪ના નિયમ ૧૭૪ (૩) હેઠળ કેન્દ્રીય આબકારી નોંધણી માટે અરજી કરી હતી.પેપર બોર્ડ ફેક્ટરીની ઉત્પાદન પ્રક્રિયાનો કોઈ પણ ભાગ ક્યારેય શેડ નં.૩ જેમાં વિશિષ્ટ પેપર ફેક્ટરીની કામગીરી હાથ ધરવામાં આવી હતી.પેપર બોર્ડ ફેક્ટરી અને સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરીને આપવામાં આવેલી નોંધણીઓ નિયમ ૧૭૪ (૩) હેઠળ નિર્ધારિત કરવામાં આવી હતી, જે નીચે મુજબ છે:

"મંજૂર કરાયેલ દરેક નોંધણી પ્રમાણપત્ર નિર્દિષ્ટ સ્વરૂપમાં હશે અને તે ફક્ત આવા પ્રમાણપત્રમાં નિર્દિષ્ટ પરિસર માટે જ માન્ય રહેશે.

નોંધણીની કેટલીક શરતો એ પણ છે કે, તે માત્ર અનુસૂચિમાં નિર્દિષ્ટ પરિસર અને હેતુઓ માટે જ માન્ય છે અને અન્ય કોઈ હેતુઓ અને પરિસર માટે માન્ય નથી; તે હસ્તાંતરણીય નથી અને કેન્દ્રીય આબકારી અધિક્ષક દ્વારા પ્રમાણિત ન થાય ત્યાં સુધી પ્રમાણપત્રમાં કોઈ સુધારો સ્વીકાર્ય રહેશે નહીં અને પ્રમાણપત્ર ત્યાં સુધી માન્ય રહેશે જ્યાં સુધી ધારક તે પ્રવૃત્તિ ચાલુ રાખશે નહીં કે જેના માટે પ્રમાણપત્ર જારી કરવામાં આવ્યું છે અથવા તેને શરણાગતિ આપે છે.તેથી, બંને ફેક્ટરીઓને અલગ નોંધણી આપવામાં આવી હતી.એવું પણ ધ્યાન દોરવામાં

આવ્યું હતું કે શેડ નંબરમાં પેપર બોર્ડના ઉત્પાદનને લગતી કોઈ ઉત્પાદન પ્રક્રિયા હાથ ધરવામાં આવી ન હતી.૩ જેના માટે સ્પેશિયાલિટી પેપર ફેક્ટરીની નોંધણી કરવામાં આવી હતી.માત્ર કાગળના ઉત્પાદન માટેની ઉત્પાદન પ્રક્રિયાઓ શેડ નં.૩.એવું પણ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે બંને ફેક્ટરીઓના અલગ-અલગ પ્રવેશદ્વાર હતા અને ૧૦ ફૂટના સ્પષ્ટ માર્ગ દ્વારા અલગ પડે છે.

સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ ડિપાર્ટમેન્ટે ૧,૨૦૦૦ માર્ચના રોજ જાહેરનામું ૬/૨૦૦૦- સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ બહાર પાડ્યું હતું અને ઉપરોક્ત જાહેરનામાના સીરીયલ No.૭૭ મુજબ, કાગળ અને પેપરબોર્ડ અથવા ફેક્ટરીમાં તેમાંથી બનાવેલી ચીજવસ્તુઓ પર 'શૂન્ય'દર વસૂલવામાં આવે છે.૧૫ ફેક્ટરીમાં પલ્પના તબક્કાથી શરૂ કરીને કાગળ અને પેપરબોર્ડ અથવા તેમાંથી બનાવેલ વસ્તુઓ અને આવા પલ્પમાં વાંસ, સખત લાકડા, નરમ લાકડા, રીઝ્સ (સરકંડા સિવાયના) અથવા ચીંથરા સિવાયની સામગ્રીમાંથી બનાવેલ પલ્પનું વજન ૭૫ ટકાથી ઓછું ન હોય અને તે ખાસ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો કે મુક્તિ માત્ર ફેક્ટરીમાંથી ઘરના વપરાશ માટે સાફ કરેલા કાગળ અને પેપરબોર્ડને જ લાગુ પડશે.તેથી, અપીલકર્તાની ફેક્ટરીઓ દ્વારા ઉપરોક્ત છૂટનો લાભ લેવામાં આવ્યો હતો.

પરંતુ મુશ્કેલી ૧૯ માર્ચ, ૨૦૦૧ના રોજ શરૂ થઈ હતી જ્યારે અપીલકર્તાની

ફેક્ટરીઓને દરેક ફેક્ટરી દ્વારા ઉપરોક્ત છૂટનો લાભ લેવા સામે વાંધો ઉઠાવતી વ્યક્તિગત કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી.કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવાનો આધાર એ હતો કે બંને ફેક્ટરીઓ સામાન્ય પરિસરમાં છે અને સામાન્ય બેલેન્સશીટ એક જ કંપનીની જાળવણી અને માલિકીની છે.આ મુદ્દાનો નિર્ણય કમિશનર, સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ, દિલ્હી-૩ દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો અને સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ની કલમ ૧૧એ (૧) હેઠળ Rs.૫૦,૨૫,૧૧૭.૦૦ ના સરવાળામાં અને રૂ. ૫ લાખનો દંડ કરવામાં આવ્યો હતો.આ આદેશ સામે નારાજ થઈને ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ બે અપીલ કરવામાં આવી હતી અને ટ્રિબ્યુનલે આ આદેશને સમર્થન આપ્યું હતું.તેથી, વિશેષ રજા દ્વારા હાલની અપીલ.

આ બંને અપીલમાં વિચારણા માટે જે પ્રશ્ન ઊભો થાય છે તે એ છે કે શું આ બંને ફેક્ટરીઓ એક છે કે અલગ છે.ટ્રિબ્યુનલે ૭ જૂન, ૨૦૦૨ના તેના આદેશ દ્વારા નીચલા અધિકારીના આદેશને સમર્થન આપ્યું હતું અને તે નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યું હતું કે તેઓ એક છે અને તે મુજબ, ફરજ તેમજ દંડની પુષ્ટિ કરી હતી.કોઈ બે અભિપ્રાય નથી કે બંને ફેક્ટરીઓ એકબીજાની નજીક છે અને તે એક જ માલિકની માલિકીની છે અને સામાન્ય બેલેન્સશીટ જાળવવામાં આવે છે.પરંતુ, તેના દ્વારા શું એમ કહી શકાય કે બંને કારખાના એક જ છે?સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ની કલમ ૨ (ઈ) માં વ્યાખ્યાયિત 'ફેક્ટરી'ની વ્યાખ્યા નીચે મુજબ

છે:

" (ઈ) 'કારખાનું'એટલે તેના પરિસર સહિત કોઈપણ પરિસર, જેમાં અથવા તેના કોઈપણ ભાગમાં મીઠું સિવાયના ઉત્પાદનક્ષમ માલનું ઉત્પાદન થાય છે, અથવા જેમાં અથવા તેના કોઈપણ ભાગમાં આ માલના ઉત્પાદન સાથે સંકળાયેલી કોઈપણ ઉત્પાદન પ્રક્રિયા હાથ ધરવામાં આવે છે અથવા સામાન્ય રીતે હાથ ધરવામાં આવે છે;

માત્ર એટલા માટે કે બંને ફેક્ટરીઓ એક જ પરિસરમાં છે જે એ નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જતું નથી કે બંને ફેક્ટરીઓ એક જ છે.વર્તમાન કિસ્સામાં, હકીકતો પરથી તે સ્પષ્ટ છે કે હેતુમાં કોઈ સમાનતા નથી, બંને કારખાનાઓમાં એક અલગ પ્રવેશદ્વાર છે, વચ્ચે એક માર્ગ છે અને તેઓ એકબીજાના પૂરક નથી અને ન તો તેઓ એકબીજાના સહાયક છે.અંતિમ ઉત્પાદન પણ અલગ છે, એક ડુપ્લેક્સ બોર્ડનું ઉત્પાદન કરે છે અને બીજું કાગળનું ઉત્પાદન કરે છે.તેઓ કેન્દ્રીય આબકારી વિભાગમાં અલગથી નોંધાયેલા છે.સ્ટાફ અલગ છે, તેમનું સંચાલન અલગ છે.તે આવકની બાબતમાં પણ નથી કે એક ફેક્ટરીનું અંતિમ ઉત્પાદન અન્ય ફેક્ટરી માટે કાચો માલ હોય.ઉપરોક્ત હકીકતો પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે બંને કારખાનાઓ વચ્ચે કોઈ સમાનતા નથી, બંને અલગ-અલગ સંચાલકો દ્વારા ચલાવવામાં આવતી અલગ-અલગ સંસ્થાઓ છે, જોકે સર્વોચ્ચ સ્તરે તેની જાળવણી અપીલકર્તા કંપની દ્વારા કરવામાં આવે છે.ત્યાં અલગ સ્ટાફ, અલગ

તૈયાર માલ છે.માત્ર એટલા માટે કે બંને ફેક્ટરીઓની સામાન્ય સીમાઓ હોઈ શકે છે જે તેને એક ફેક્ટરી નહીં બનાવે.તદનુસાર, અમારો અભિપ્રાય છે કે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા લેવામાં આવેલો મત અને તેવી જ રીતે, કમિશનર, સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ દ્વારા લેવામાં આવેલો મત સારી રીતે આધારિત નથી લાગતો.તદનુસાર, અમે આ બંને અપીલને મંજૂરી આપીએ છીએ, ટ્રિબ્યુનલના ૭ જૂન, ૨૦૦૨ના રોજ પસાર કરાયેલા આદેશને તેમજ બંને અપીલમાં ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧ના રોજ કમિશનર, સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ, નવી દિલ્હી-૩ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને રદ કરીએ છીએ.ખર્ચ માટે કોઈ 'હુકમનથી.

આર. પી.

અરજીઓને મંજૂરી અપાઈ

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ:સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.